

PITpoint Magazine

Sierpień 2022

[KPMG.pl](https://kpmg.pl)

Spis treści

4

Zmiana skali podatkowej PIT oraz kwoty zmniejszającej podatek

7

Likwidacja ulgi dla klasy średniej

9

Wybrane zmiany dla płatników

12

Wybrane preferencje dla rodzin w ramach Polskiego Ładu 2.0

15

Modyfikacja ulgi na zabytki

17

Wprowadzenie odliczenia składki zdrowotnej

20

Zmiana terminu składania PIT-28 i 28S oraz terminu płatności ryczału

22

Oskładkowanie prokurentów oraz komplementariusza w spółce komandytowo-akcyjnej

24

Zestawienie zmian PIT Polski Ład 2.0

26

Wskaźniki i stawki 2022

Wstęp

Szanowni Państwo,

Z przyjemnością przedstawiamy kolejny numer magazynu PITPoint Magazine.

15 czerwca 2022 r. w Dzienniku Ustaw opublikowano ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw wprowadzającą tzw. Polski Ład 2.0.

Przypomnijmy, że z dniem 1 stycznia 2022 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw zawierającej pakiet zmian podatkowych w ramach rządowego programu Polski Ład.

Ostatnie zmiany podatkowe w ramach Polskiego Ładu 2.0 choć implementują wiele nowych ulg i preferencji podatkowych, to jednocześnie wprowadzają szereg różnego rodzaju zmian w stosunku do wersji pierwotnej Polskiego Ładu.

W związku z powyższym, na łamach bieżącego numeru magazynu odnosimy się do tych tematów jakie Polski Ład 2.0 implementuje w zakresie podatku PIT oraz składek ZUS, w tym m.in. do praktycznych zmian wysokości skali podatkowej, jak również kwestii związanych z likwidacją tzw. ulgi dla klasy średniej czy też pozostałymi istotnymi zmianami zarówno dla pracowników jak i płatników.

Wskazemy także zmiany w zakresie rozliczeń rocznych PIT, w tym zmiany w zakresie ulgi na dzieci oraz ulgi na zabytki.

Na koniec odniesiemy się do kwestii istotnych dla przedsiębiorców takich jak: wprowadzenie odliczenia składki zdrowotnej, zmiana terminu składania PIT-28, jak również poruszymy temat oskładkowania prokurentów oraz komplementariusza w spółce komandytowo-akcyjnej.

Mamy nadzieję, że przedstawione zagadnienia pomogą Państwu w ocenie swoich obowiązków podatkowych oraz konsekwencji jakie z nich płyną.

Życzymy Państwu przyjemnej lektury.

Andrzej Marczak

*Partner,
Dział Doradztwa
Podatkowego,
Szef Zespołu ds. PIT
w KPMG w Polsce*

Grzegorz Grochowina

*Deputy Director,
Szef Zespołu
Zarządzania Wiedzą w Dziale
Doradztwa Podatkowego
w KPMG w Polsce*

Zmiana skali podatkowej PIT oraz kwoty zmniejszającej podatek

Obniżenie najniższej stawki podatku w skali progresywnej z 17% na 12% wydaje się najistotniejszą zmianą wprowadzoną ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw w ramach Polskiego Ładu 2.0, dotyczącą opodatkowania dochodów osobistych, w tym przede wszystkim dochodów pracowników.

Obniżenie najniższej stawki podatku w skali progresywnej z 17% na 12% jest bezpośrednio powiązane z likwidacją ulgi dla klasy średniej. Przypomnijmy, że ulga dla klasy średniej stanowiła wprowadzone w pierwotnej wersji Polskiego Ładu odliczenie od dochodu, mające na celu rekompensatę likwidacji odliczalnej składki zdrowotnej. O ile sam pomysł ulgi mógł być oceniony pozytywnie, to realizacja i bardzo skomplikowane zasady jej stosowania oceniane były powszechnie negatywnie. Sama likwidacja wspomnianej ulgi, ocenionej jako nadmiernie skomplikowanej prowadziła by wprost do zwiększonych obciążeń podatkowych. W celu wyrównania kwoty zlikwidowanego odliczenia, ustawodawca zdecydował się na dużo prostsze rozwiązanie poprzez obniżenie podstawowej stawki podatku (szerzej temat omówiliśmy w osobnym artykule).

Obecnie więc skala podatkowa przedstawia się w sposób następujący:

Podstawa obliczenia podatku w złotych	Podatek wynosi
Do 120 000 zł	12% minus kwota zmniejszająca podatek 3 600 zł
Ponad 120 000 zł	10 800 zł + 32% nadwyżki ponad 120 000 zł

Warto zaznaczyć, że w obecnej postaci skali podatkowej różnica między obowiązującymi stawkami jest bardzo znacząca – wynosi 20%. Oznacza to, że po przekroczeniu progu podatkowego obciążenia

podatkowe wzrosną w zauważalny sposób, co przełoży się m.in. na wysokość wynagrodzenia netto pracownika w miesiącach po przekroczeniu limitu 120 000 zł.

Zmiana obejmie dochody uzyskane od 1 stycznia 2022 r. Co jednak ważne, w przypadku dochodów osiąganych m. in. ze stosunku pracy, stawka 12% na bazie miesięcznej znalazła zastosowanie wyłącznie od 1 lipca tego roku. Oznacza to, że zaliczki, które zostały pobrane od stycznia do czerwca przy zastosowaniu 17% stawki podatku nie będą podlegały korektom i ewentualne różnice związane z likwidacją ulgi dla klasy średniej i obniżeniem stawki podatku będą wyrównane dopiero w zeznaniu podatkowym.

Kwota wolna od podatku w wysokości 30 000 zł, wprowadzona 1 stycznia tego roku, w dalszym ciągu obowiązuje po zmianach wprowadzonych w ramach Polskiego Ładu 2.0. Zmianie uległa jednak kwota zmniejszająca podatek, w wyniku obniżenia stawki podatku z 17% do 12%. Obecnie kwota zmniejszająca podatek w skali roku wynosi 3600 zł ($30\,000\text{ zł} \times 12\%$). Przypomnijmy, że od 1 stycznia tego roku do końca czerwca kwota zmniejszająca podatek wynosiła 5100 zł ($30\,000\text{ zł} \times 17\%$).

Oznacza to, że płatnicy przy obliczaniu zaliczek na podatek będą obniżali obliczoną zaliczkę o kwotę stanowiącą 1/12 kwoty zmniejszającej podatek, a więc 300 zł (poprzednio 425 zł).

Warto wspomnieć o istotnej zmianie, która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. Od tego dnia miesięczną kwotę zmniejszającą podatek będzie można podzielić pomiędzy kilku płatników jednocześnie. I tak np. w przypadku osiągania dochodów od trzech różnych podmiotów, każdy z nich na wniosek podatnika zastosuje 1/36 rocznej kwoty zmniejszającej podatek (po 100 zł). Stosowanie kwoty zmniejszającej podatek będzie również możliwe w przypadku umów zlecenia.

Przypomnijmy, że dotychczasowo kwota zmniejszająca podatek na bazie miesięcznej mogła być stosowana tylko przez jednego płatnika jednocześnie. Niemniej wydaje się, że omawiana zmiana wprowadzająca podział kwoty zmniejszającej podatek na kilku płatników nie powinna mieć ostatecznie dużego wpływu na wysokość wynagrodzenia otrzymywanego przez podatnika.

Z jednoznaczną oceną obniżenia stawki podatku z 17% na 12% należy poczekać do rozliczeń podatkowych za 2022 r. Stopień skomplikowania tegorocznych rozliczeń podatkowych, spowodowany z jednej strony mocno zawitymi regulacjami, które pierwotnie obowiązywały od 1 stycznia tego roku a z drugiej radykalną zmianą w trakcie roku jest do tej pory niespotykany. Skutkuje to znaczącym utrudnieniem prognozowania wpływu zmian na ostateczną wysokość zobowiązań podatkowych, które poniosą pracownicy.

**Piotr
Hanuszewski**

*Menedżer w Zespole ds. PIT
w KPMG w Polsce*

Likwidacja ulgi dla klasy średniej

W ramach Polskiego Ładu przygotowany został szereg nowych rozwiązań na gruncie przepisów ustawy o PIT. Jednym z tych rozwiązań była ulga dla klasy średniej, która obowiązywała od 1 stycznia 2022 r. Ulga dla klasy średniej opierała się na skomplikowanych wzorach, przez co rozwiązanie to było krytykowane od samego początku jako wpływające negatywnie na przejrzystość systemu podatkowego. Ustawodawca zdecydował się na likwidację ulgi dla klasy średniej ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Polski Ład 2.0). Ulga dla klasy średniej obowiązywała więc zaledwie pół roku.

Ulga dla klasy średniej

Przypominając pokrótce najważniejsze założenia ulgi dla klasy średniej, rozwiązanie to było kierowane do podatników otrzymujących przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej, spółdzielczego stosunku pracy oraz z pozarolniczej działalności gospodarczej, w wysokości od 68 412 zł do 133 692 zł w skali roku. Ulga była także stosowana na bazie miesięcznej przy obliczaniu zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych za miesiące, w których przychody wynosiły od 5 701 zł do 11 141 zł. Ulga była stosowana dwustopniowo, co oznacza, że aby z niej skorzystać, należało mieścić się w wyżej wskazanych limitach zarówno na bazie miesięcznej, jak i rocznej. Na wniosek podatnika, była możliwość zrezygnowania ze stosowania ulgi przez płatnika na bazie miesięcznej.

Przyczyny likwidacji ulgi

Jak zostało wyżej wspomniane, ulga dla klasy średniej wpływała negatywnie na przejrzystość systemu podatkowego. Wielu podatników miało problem nie tylko z samym wyliczeniem kwoty ulgi, ale nawet

z podjęciem decyzji co do jej stosowania. Ponieważ ulga była stosowana dwustopniowo, mogło często dojść do sytuacji, w której powstałaby konieczność dopłaty w zeznaniu podatkowym kwoty ulgi, która wcześniej została zastosowana. Mogłoby to mieć miejsce np. w sytuacji, gdy pracodawca na bazie miesięcznej uwzględniałby ulgę, a pracownik pod koniec roku otrzymałby przykładowo bonus roczny, którego wysokość spowodowałaby, że w ujęciu rocznym przychód brutto przekroczyłby górny limit stosowania ulgi.

Poza tym, ulga prowadziła do zróżnicowania sytuacji podatników. Jak wskazano w uzasadnieniu do ustawy nowelizującej, ulga nie obejmowała swoim zakresem między innymi emerytów, osób uzyskujących przychody z działalności wykonywanej osobiście (np. zleceniobiorców) czy osób uzyskujących opodatkowanie według skali podatkowej przychody z praw majątkowych. Jak spostrzeżono w uzasadnieniu do ustawy nowelizującej, rozszerzenie preferencji na kolejne grupy podatników byłoby możliwe wyłącznie poprzez wprowadzenie kolejnych skomplikowanych algorytmów.

Likwidacja ulgi w trakcie roku

Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego, nie jest dopuszczalne dokonywanie niekorzystnych zmian obciążeń podatkowych w ciągu roku (np. orzeczenie TK z 29 marca 1994 r., sygn. K. 13/93). Zmiany takie powinny wchodzić w życie przynajmniej na miesiąc przed końcem poprzedniego roku podatkowego (orzeczenie z TK 28 grudnia 1995 r., sygn. K. 28/95). Odstąpienie od tych zasad dopuszczalne jest tylko, gdy przemawiają za tym uzasadnione argumenty prawne. Zasady te Trybunał Konstytucyjny wywodzi z art. 2 Konstytucji, który stanowi o zasadzie demokratycznego państwa prawnego, której częścią jest zasada ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa.

Nie ma wątpliwości, że likwidacja ulgi dla klasy średniej jest niekorzystną zmianą przepisów podatkowych, która wchodzi w życie w trakcie roku podatkowego. Ulga dla klasy średniej stanowiła bowiem odliczenie od podstawy opodatkowania. Warto tutaj wspomnieć, że zgodnie z ustawą nowelizującą, przepisów dotyczących ulgi dla klasy średniej nie stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2022 r. Ustawodawca próbuje jednak zapobiec niekorzystnym skutkom likwidacji ulgi dla klasy średniej.

Hipotetyczny podatek należny

W uzasadnieniu do ustawy zostało wskazane, że niekorzystna zmiana w postaci likwidacji ulgi dla klasy średniej ma być zrekomensowana przez obniżenie najniższej stawki w skali podatkowej do 12%. Ponadto, ustawodawca wprowadził rozwiązanie, zgodnie z którym podatnicy, którzy stracą na likwidacji ulgi, mimo obniżenia najniższej stawki w skali podatkowej do 12%, otrzymają zwrot tej różnicy. Innymi słowy, wprowadzono konstrukcję, zgodnie z którą, jeżeli podatek należny za 2022 r. wynikający z zeznania będzie wyższy od hipotetycznego podatku należnego za 2022 r., podatnik otrzyma zwrot różnicy. Na szczęście podatnicy nie zostali obciążeni obowiązkiem wyliczenia tej różnicy, a będzie to robił właściwy naczelnik urzędu skarbowego.

Hipotetyczny podatek należny ma być obliczany według przepisów obowiązujących w podatku dochodowym od osób fizycznych przed 1 lipca 2022 r. oraz porównywany z podatkiem obliczonym na podstawie przepisów obowiązujących po tym dniu. Celem hipotetycznego podatku należnego ma być ustalenie czy podatnik nie stracił na zmianach wprowadzonych w trakcie roku podatkowego. Jeżeli okaże się, że podatnik stracił na zmianach, ma otrzymać rekompensatę.

Zwrot różnicy ma następować z urzędu, a więc bez wniosku podatnika oraz ma być traktowany na równi z nadpłatą w podatku dochodowym od osób fizycznych. Oznacza to, że:

- Zgodnie z art. 73 § 2 pkt 1 Ordynacji podatkowej nadpłata z tego tytułu powstaje z dniem złożenia zeznania rocznego;
- Zgodnie z art. 77 § 1 Ordynacji podatkowej, kwota różnicy z tego tytułu jest zwracana w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania w inny sposób niż za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w terminie do 45 dni od dnia złożenia zeznania za pomocą środków komunikacji elektronicznej albo ewentualnie w przypadku wydania decyzji w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji;

- Zgodnie z art. 77b Ordynacji podatkowej kwota różnicy z tego tytułu co do zasady będzie zwracana na rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

Ustawa nowelizująca stanowi, że właściwy naczelnik urzędu skarbowego informuje podatnika o kwocie do zwrotu w terminie 21 dni od dnia złożenia zeznania.

W przypadku złożenia korekty zeznania lub wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego w innej wysokości niż wynikająca z tego zeznania lub tej korekty wyżej opisane zasady są odpowiednio stosowane.

Podsumowanie

Ulga dla klasy średniej stanowiła odliczenie od podstawy opodatkowania, a zatem likwidacja tego odliczenia niewątpliwie stanowi niekorzystną zmianę dla podatników, która w dodatku jest wprowadzana w trakcie roku podatkowego. Ustawodawca chce zapobiec niekorzystnym skutkom tej zmiany poprzez obniżenie najniższej stawki w skali podatkowej z 17% do 12% oraz poprzez wprowadzenie konstrukcji hipotetycznego podatku należnego.

Jednocześnie, stosowanie ulgi dla klasy średniej przysparzało wielu problemów oraz dodatkowo komplikowało system podatkowy w Polsce. Ciężko również było odpowiedzieć na pytanie dlaczego ulga dla klasy średniej nie jest stosowana wobec niektórych podmiotów, np. zleceniobiorców. Rozwiązanie było nazwane właśnie ulgą dla klasy średniej, co sugerowałoby, że przy jego stosowaniu brane jest pod uwagę wyłącznie kryterium dochodowe, a nie podmiotowe.

Na koniec warto wspomnieć, że likwidacja ulgi dla klasy średniej nie będzie powodowała konieczności przeliczenia zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, w których kwota ulgi została zastosowana. Zaliczki na PIT, które zostały już zapłacone, pozostają bez zmian.

Sebastian Kałuża

*Menedżer w Zespole ds. PIT
w KPMG w Polsce*

Wybrane zmiany dla płatników

Przepisy, które weszły w życie z dniem 1 lipca 2022 r. regulują między innymi obowiązki płatnika związane z obliczaniem zaliczki na podatek dochodowy oraz kwestie związane ze składaniem oświadczeń w tym informacji PIT-2 mających wpływ na wysokość pobieranej zaliczki.

Uchylenie obowiązku podwójnego liczenia zaliczki na PIT

Mechanizm odroczenia poboru zaliczek został wprowadzony Rozporządzeniem Ministra Finansów z 7 stycznia 2022 r. Następnie rozwiązania zostały przeniesione do art. 53a ustawy o PIT. Mechanizm ten stosowało się, jeśli w danym miesiącu przychód nie przekraczał kwoty 12 800 zł. Zgodnie z założeniami tego mechanizmu, płatnik miał obowiązek obliczania zaliczki na dwa sposoby i pobierania niższej z nich. Według pierwszego sposobu, zaliczka była liczona na podstawie zasad obowiązujących od 1 stycznia 2022 r., drugi sposób kalkulacji zaliczki opierał się na zasadach z roku 2021. Niepobraną w danym miesiącu część zaliczki (tzw. nadwyżkę) płatnik miał pobierać z wynagrodzenia w dalszej

części roku, ewentualnie podatnik sam miałby zwrócić tę część niepobranej zaliczki w zeznaniu rocznym za 2022 r.

Poprzez uchylenie art. 53a ustawy o PIT w ramach przepisów wprowadzających tzw. Polski Ład 2.0. płatnicy zostaną zwolnieni z obowiązku poboru i wpłacenia niepobranej do 30 czerwca 2022 r. tej części zaliczki, która nie została pobrana ze względu na niewystąpienie różnicy umożliwiającej pobranie wcześniej sprolongowanej zaliczki.

Zgodnie z wyjaśnieniami Ministerstwa Finansów, zachowanie dotychczasowej metodologii liczenia zaliczek skutkowałoby licznymi dopłatami podatku należnego przy składaniu rozliczenia rocznego.

Uchylenie mechanizmu nie oznacza, że pracodawcy i inni płatnicy, stosujący do tej pory ten mechanizm, będą obowiązani do niezwłocznego pobrania niepobranej do tej pory zaliczki. Ewentualna niedopłata zostanie przez podatników dopłacona przy składaniu rocznego zeznania podatkowego.

Zgodnie ze zmianą przepisów, w przypadku, gdy płatnik w lipcu 2022 r. obliczy i pobierze zaliczkę na podatek na podstawie przepisów obowiązujących na dzień 30 czerwca 2022 r., a nie zostanie ona jeszcze przekazana na konto urzędu skarbowego, to będzie zobowiązany niezwłocznie zwrócić podatnikowi różnicę, która wynikać będzie z obliczenia zaliczki na podstawie zmienionych zasad.

Obniżenie stawki podatku dochodowego do 12% ma na celu zrekomensowanie ewentualnych niekorzystnych skutków związanych z uchynieniem mechanizmu.

W przypadku przychodów osiąganych po 1 lipca 2022 r. zaliczka powinna być liczona i pobierana według zmienionych zasad.

Zmiana w obowiązkach płatnika od 1 stycznia 2023 r.

Ustawa z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Polski Ład 2.0) pozwala na większą swobodę w dysponowaniu przez podatników kwotą wolną od podatku w ciągu roku. Do tej pory podatnik mógł upoważnić tylko jednego płatnika do stosowania 1/12 kwoty zmniejszającej podatek oraz miał ograniczony wybór płatników, np. nie mógł upoważnić zleceniodawcy do stosowania kwoty zmniejszającej podatek. Wprowadzone zmiany pozwolą na upoważnienie maksymalnie trzech płatników, gdzie każdy z nich będzie mógł stosować część miesięcznej kwoty zmniejszającej podatek. Np. przy dwóch płatnikach każdy z nich będzie mógł zastosować po 150 zł kwoty zmniejszającej podatek, przy trzech natomiast każdy będzie mógł zastosować po 100 zł. Zmiany pozwolą na stosowanie kwoty zmniejszającej podatek również przez innych zatrudnionych (np. zleceniobiorców, wykonawców dzieł,

członków zarządu i Rady Nadzorczej, osób na kontraktach menedżerskich), w tym również, gdy uzyskują dochody z najmu i działalności gospodarczej, opodatkowanej według skali podatkowej.

Składane płatnikowi przed podatnika oświadczenie, będzie wskazywało o jaką kwotę płatnik jest uprawniony pomniejszać zaliczkę:

- 1/12 kwoty zmniejszającej podatek,
- 1/24 kwoty zmniejszającej podatek, lub
- 1/36 kwoty zmniejszającej podatek.

W przypadku, gdy podatnik uzyskuje przychody od więcej niż jednego płatnika, to będzie mógł złożyć stosowne oświadczenie o stosowanie pomniejszenia, jedynie gdy wszyscy płatnicy łącznie nie przekraczają 1/12 kwoty zmniejszającej podatek w ujęciu miesięcznym, lub gdy podatnik w danym roku nie wykorzystał już u jednego płatnika z pełnej kwoty zmniejszającej podatek, np. w przypadku złożenia wniosku o niepobieranie zaliczki na podatek w danym roku podatkowym.

W momencie, gdy podatnik u jednego płatnika osiąga przychody z różnych tytułów, to płatnik stosuje do tych przychodów kwotę pomniejszenia wykazaną w złożonym oświadczeniu.

Płatnicy, którzy od tej pory stosują standardowo 1/12 kwoty zmniejszającej podatek w dalszym ciągu będą zobligowani do obliczania zaliczek w ten sam sposób, chyba, że podatnik złoży oświadczenie o innym podziale lub rezygnacji ze stosowania kwoty zmniejszającej podatek.

Nowe przepisy porządkują również kwestie związane z oświadczeniami oraz wnioskami składanymi płatnikom przez podatników. Ujednolicone zasady zostały zawarte w art. 31a ustawy o PIT. Zgodnie z tymi zasadami:

- Podatnik składa płatnikowi na piśmie albo w inny sposób przyjęty u danego płatnika oświadczenia i wnioski mające wpływ na obliczenie zaliczki;
- Płatnik uwzględnia oświadczenie lub wniosek mający wpływ na obliczanie zaliczki najpóźniej od miesiąca następującego po miesiącu, w którym je otrzymał (jedynie organ rentowy ma okres dwumiesięczny);
- Oświadczenia i wnioski mogą być składane według ustalonego wzoru;
- Podatnik jest obowiązany wycofać lub zmienić złożone uprzednio oświadczenie lub wniosek, jeżeli uległy zmianie okoliczności mające wpływ na obliczenie zaliczki;

- Wycofanie i zmiana złożonego uprzednio oświadczenia lub wniosku następuje w drodze nowego oświadczenia lub wniosku;
- Oświadczenie i wniosek mające wpływ na obliczenie zaliczki dotyczą również kolejnych lat podatkowych, chyba że odrębny przepis stanowi inaczej.

Nowe regulacje pozwolą podatnikowi zawnieioskować o niepobieranie w danym roku podatkowym zaliczek na podatek, o których mowa w art. 31, art. 33–35 i art. 41 ust. 1 ustawy o PIT, w tym m.in. z tytułu:

- Stosunku służbowego;
- Stosunku pracy;
- Pracy nakładczej lub spółdzielczego stosunku pracy;
- Zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłacanych przez zakład pracy;
- Emerytur i rent otrzymywanych od organu rentowego;
- Umów zlecenia oraz umów o dzieło;
- Przychodu z praw majątkowych.

Rozwiązanie to dotyczyć będzie od przyszłego roku wszystkich płatników podatku dochodowego. Obecnie dotyczy wyłącznie płatników, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy o PIT, tj. na przykład płatników pobierających zaliczki z tytułów umów zlecenia i o dzieło. Złożenie takiego wniosku będzie możliwe w przypadku, gdy podatnik będzie przewidywał, iż w danym roku podatkowym jego dochody

opodatkowane według skali podatkowej nie przekroczą kwoty wolnej od podatku, czyli 30 000 zł. Jednakże, gdy dochód takiego podatnika przekroczy kwotę wolną, to podatnik będzie zobowiązany do obliczania zaliczki bez stosowania kwoty zmniejszającej podatek.

Istotną zmianą jest również wprowadzenie do regulacji ograniczających odpowiedzialność płatnika, gdy zaniżenie lub nieujawnienie przez płatnika podstawy opodatkowania wynikałoby z zastosowania złożonych przez podatnika wniosków lub oświadczeń mających wpływ na obliczenie zaliczki. Taka sytuacja może mieć miejsce, gdy pracownik złoży błędne oświadczenia np. u dwóch płatników, a ci na tej podstawie zastosują pełną kwotę zmniejszającą podatek, mimo, iż tak naprawdę powinni zastosować jedynie po połowie dostępnej kwoty. Płatnik nie będzie ponosił odpowiedzialności majątkowej za powstałe z tego powodu błędy.

Sebastian Sterbicki

*Ekspert w Zespole ds. PIT
w KPMG w Polsce*

Wybrane preferencje dla rodzin w ramach Polskiego Ładu 2.0

W ramach Polskiego Ładu 2.0 ustawodawca wprowadził szereg preferencji podatkowych mających na celu wsparcie rodzin. Wśród tych rozwiązań można wymienić m.in.: ulgę dla rodzin 4+, wspólne rozliczenie z dzieckiem, podwyższenie rocznego limitu dochodów dziecka uprawniającego do preferencyjnego opodatkowania czy zmianę zasad doliczania dochodów niepełnoletnich dzieci.

Ulgą dla rodzin 4+

W Polsce od wielu lat obserwuje się podejmowanie prób mających za cel promowanie wielodzietności. Obok wielu świadczeń socjalnych, w „Polskim Ładzie” wprowadzona została ulga dla rodzin 4+, mająca za zadanie rekompensować rodzinom trud i koszty włożone w wychowanie wielu dzieci.

Ulgą dla rodzin 4+ została wprowadzana w art. 21 ust. 1 pkt 153 ustawy o PIT. Według tego przepisu, zwolnione od opodatkowania są przychody podatnika do kwoty wynoszącej 85 528 zł uzyskanej w roku podatkowym. Oznacza to, że opodatkowaniu podlega jedynie przychód powyżej tej kwoty. Ulgą obejmuje przychody z następujących źródeł:

- Z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę;
- Z wykonywania umowy zlecenia;
- Z pozarolniczej działalności gospodarczej.

Nie tylko osoby sprawujące władzę rodzicielską są uprawnione do korzystania z ulgi dla rodzin 4+. Poza rodzicami, ulga na warunkach określonych powyżej przysługuje opiekunom prawnym, osobom pełniącym funkcję rodziny zastępczej na podstawie orzeczenia sądu lub umowy ze starostą.

Co do zasady, ulga dla rodzin 4+ przysługuje opiekunom osób do 18. roku życia, niemniej jednak ustawodawca przewidział pewne wyjątki. Dotyczą one pełnoletnich osób, które pobierają zasiłek pielęgnacyjny lub rentę socjalną oraz osób uczących się, które nie ukończyły 25. roku życia.

Wspólne rozliczenie z dzieckiem

Ulgą dla samotnego rodzica, czyli możliwość wspólnego rozliczania się z dzieckiem przez samotnego rodzica występowała do końca rozliczenia podatkowego za 2021 r.

Z dniem 1 stycznia bieżącego roku wraz z wejściem w życie Polskiego Ładu ulga ta została zniesiona na rzecz stałej kwoty w wysokości 1500 zł, którą rodzic mógł odliczyć od podatku. Rozwiązanie to spotkało się

z powszechną krytyką. Jedynie osoby o najniższych dochodach, które nie kwalifikują się do wyższej stawki podatkowej, zyskały na tej zmianie. Dodatkowo, jeżeli dziecko uzyskało dochód powyżej 3089 zł, rodzic tracił uprawnienie do skorzystania z ulgi. Ustawa Polski Ład 2.0 przywróciła ulgę dla samotnego rodzica w postaci sprzed 2022 r.

Warunkiem do skorzystania z ulgi dla samotnego rodzica jest wychowywanie przynajmniej jednego dziecka oraz bycie jednocześnie panną lub kawalerem, osobą rozwiedzioną, wdową lub wdowcem. Poza wspomnianymi przypadkami, ulga ta przysługuje też osobom, w stosunku do których orzeczono separację, lub które pozostają w związku małżeńskim z osobą pozbawioną władz rodzicielskich lub odbywającą karę pozbawienia wolności.

Poza rodzicami małoletnich dzieci, uprawnienia do ulgi mają rodzice osób pełnoletnich, które spełniają jedno z następujących kryteriów: nie ukończyły 25. roku życia i są osobami uczącymi się; pobierają zasiłek pielęgnacyjny lub rentę socjalną, która została przyznana na podstawie odrębnych przepisów.

Uprawnienia do tej ulgi mają osoby, które rozliczają się według progresywnej stawki podatkowej. Co do zasady ulga przysługuje polskim rezydentom podatkowym. Osoba o ograniczonym obowiązkowi podatkowym w Polsce jest uprawniona do ulgi, jeżeli przynajmniej 75% jej całkowitego przychodu w roku podatkowym zostało osiągnięte w Polsce, jednocześnie musi zamieszkiwać dla celów podatkowych w innym kraju Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej.

Podwyższenie rocznego limitu dochodów dziecka uprawniającego do preferencyjnego opodatkowania

Rodzice mogą korzystać z podatkowych preferencji prorodzinnych również w przypadku pełnoletniego dziecka, które nie ukończyło 25. roku życia i nadal uczy się lub studiuje. Do tej pory warunkiem uprawniającym do skorzystania z ulg było uzyskanie przez dziecko w danym roku podatkowym zarobków nie większych niż obowiązujący limit. Dotychczas wynosił on 3089 zł, jednak od 1 lipca 2022 r. limit rocznych dochodów dziecka ulegnie podwyższeniu.

Zgodnie ze zmianą przepisów w ramach Polskiego Ładu 2.0, górną kwotę dochodów dziecka stanowi 12-krotność renty socjalnej, obowiązującej w grudniu danego roku podatkowego. Obecnie renta socjalna wynosi 1338,44 zł, co odpowiada limitowi w wysokości 16 061,28 zł. Warto pamiętać, że renta socjalna jest corocznie waloryzowana, co oznacza, że również limit przy preferencjach prorodzinnych będzie rósł w kolejnych latach.

Zmiana ta umożliwi więc większej grupie podatników na skorzystanie z takich rozwiązań jak:

- Ulga na dzieci;
- Ulga dla rodzin 4+;
- Preferencyjne opodatkowanie dochodów przez samotnego rodzica.

Trzeba jednak mieć na uwadze fakt, że z ulgi prorodzinnej nie będą mogli skorzystać podatnicy, których dzieci uzyskały dochody, z wyjątkiem renty rodzinnej, podlegające opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 27 lub art. 30b lub przychody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148 i 152 ustawy o PIT. Powyższa zmiana weszła w życie 1 lipca 2022 r., jednak wprowadzone zmiany mają zastosowanie do dochodów uzyskanych przez cały bieżący rok, czyli od 1 stycznia 2022 r.

Zmiana w zasadach doliczania dochodów niepełnoletnich dzieci

W przypadku dzieci małoletnich, opisany wcześniej limit dochodów nie obowiązuje dla potrzeb zastosowania ulgi na dzieci. Do tej pory, co do zasady, dochody małoletnich dzieci (przede wszystkim z tytułu rent rodzinnych) podlegały doliczeniu do dochodów rodziców w rocznym rozliczeniu podatkowym, o ile przysługiwało im prawo do dysponowania dochodami dzieci.

Takie rozwiązanie powodowało, że małoletnie dziecko otrzymujące dochody z renty rodzinnej nie było samodzielnym podatnikiem, a co za tym idzie, nie miało prawa do skorzystania z odrębnej kwoty wolnej od podatku.

Nie wszystkie dochody małoletnich dzieci rozliczane były wg powyższych zasad. Z obowiązku doliczenia do dochodów rodziców zwolnione były dochody dziecka ze stosunku pracy, umów zlecenia czy stypendiów. Takie dochody podlegały wykazaniu na odrębnym zeznaniu podatkowym dziecka. W tej sytuacji dzieci mogły zatem korzystać z kwoty wolnej od podatku w wysokości 30 000 zł.

Rodzice zatem zobowiązani byli do:

- Wykazywania dochodów podlegających doliczeniu do dochodów własnych w rozliczeniu rocznym

PIT-36 oraz w załączniku PIT/M;

- Wykazywania dochodów, które nie podlegały doliczeniu w deklaracji PIT-37 złożonej w imieniu dziecka.

Polski Ład 2.0 wprowadził jednak istotną zmianę w kwestii doliczania dochodów niepełnoletnich dzieci. Zgodnie ze zmianami od 1 stycznia 2023 r. renty rodzinne małoletnich dzieci nie będą już doliczane do dochodów rodziców. Tym samym, dzieci staną się odrębnymi podatnikami z przysługującą im kwotą wolną. Rozwiązanie ma zastosowanie do dochodów uzyskanych od 1 stycznia 2022 r.

W związku z tym w rozliczeniu rocznym za 2022 r. organ rentowy będzie odpowiedzialny za sporządzenie deklaracji PIT-40A osobno dla małoletniego dziecka, w której wykaże jego łączne dochody z tego tytułu. Organ rentowy zastosuje również 1/12 kwoty zmniejszającej podatek, na bieżąco przy obliczaniu zaliczki na podatek od wypłacanej renty rodzinnej. Warto również wspomnieć, że od rent niepełnoletnich nie będzie pobierana składka zdrowotna.

**Aleksandra
Spyra**

*Ekspert w Zespole ds. PIT
w KPMG w Polsce*

**Aleksandra
Kwiecień**

*Ekspert w Zespole ds. PIT
w KPMG w Polsce*

Modyfikacja ulgi na zabytki

Mocą art. 1 pkt 45 ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Polski Ład 1.0) dodano do przepisów ustawie o PIT przepisy art. 26hb, zawierające tzw. ulgę na zabytki.

Przepisy obowiązywały od dnia 1 stycznia 2022 r. i na podstawie art. 26 hb ust. 1 podatnik mógł odliczyć od podstawy obliczenia podatku, ustalonej zgodnie z art. 26 ust. 1 lub art. 30c ust. 2, wydatki:

- 1) poniesione w roku podatkowym na wpłaty na fundusz remontowy wspólnoty mieszkaniowej lub spółdzielni mieszkaniowej utworzony, zgodnie z odrębnymi przepisami, dla zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru zabytków lub znajdującego się w ewidencji zabytków;
- 2) poniesione w roku podatkowym na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane w zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru zabytków lub znajdującym się ewidencji zabytków;
- 3) na odpłatne nabycie zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru zabytków lub udziału w takim zabytku, pod warunkiem, że podatnik za nabytą nieruchomość poniósł wydatek, o którym mowa w pkt 2.

Ulgą z tytułu wydatków ponoszonych na ochronę i konserwację zabytków miała na celu zgodnie z uzasadnieniem projektodawcy „(...) wsparcie, poprzez system podatkowy, działań Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego określonych w ramach programu <<Ochrona zabytków>> i mających na celu zachowanie materialnego dziedzictwa kulturowego, realizowanego poprzez zakup, konserwację i restaurację budynków zabytkowych (...)”.¹

Zmiany w ramach omawianej ulgi na zabytki zostały dokonane przepisem art. 1 pkt 12 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Polski Ład 2.0). Zgodnie z tym przepisem art. 26hb ust. 1 pkt 2 otrzymał brzmienie „na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru zabytków;” a pkt 3 został uchylony.

Porównanie pierwotnej i znowelizowanej treści art. 26hb ust. 1 pkt 2 ustawy o PIT prowadzi do wniosku, że dające prawo do ulgi wydatki na:

1. prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane **zostały zawężone do zabytku nieruchomego, który został wpisany do rejestru zabytków** (pierwotne brzmienie uwzględniało również zabytki znajdujące się w ewidencji zabytków),

1. zob. <https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/druk.xsp?nr=1532>
– dostęp na dzień 5 lipca 2022 r.

2. **nie obejmują już odpłatnego nabycia zabytku** nieruchomości lub udziału w takim zabytku.

W kontekście znówelizowanej ulgi, gdy wydatki na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane zostały zawężone do zabytku nieruchomości, warto zwrócić uwagę na przepisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, co podkreślono również mocą art. 26 hb ust. 2 pkt 2 ustawy o PIT, gdzie „warunkiem odliczenia będzie bowiem uzyskanie zaświadczenia wojewódzkiego konserwatora zabytków, potwierdzającego wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych w zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru zabytków, znajdującego się w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków (zmiana pkt 2 w art. 26hb ust. 2 ustawy PIT)”². Nie każda zatem ewidencja zabytków (np. gmina) daje prawo do ulgi.

Modyfikacja ulgi na zabytki ma doprowadzić do jej uszczelnienia, co próbowano osiągnąć poprzez zawężenie katalogu wydatków dających prawo do zmniejszenia podatku naliczonego oraz wprowadzenie dodatkowych obostrzeń – przykładowo zaświadczeń – które umożliwiają realizację tego prawa. Czy ten cel zostanie osiągnięty, a ulga nie okaże się kolejną „pułapką” na podatników pokaże praktyka stosowania znówelizowanych przepisów.

2. zob. <https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/druk.xsp?nr=2186>
– dostęp na dzień 5 lipca 2022 r.

**Jacek
Drosik**

*Supervisor w Zespole
Tax Knowledge Management
w KPMG w Polsce*

Wprowadzenie odliczenia składki zdrowotnej

Zmiany zapoczątkowane reformą podatkową z końca zeszłego roku, tzw. Polskim Ładem, doprowadziły do rewolucji w zakresie sposobu ustalania wysokości podatku dochodowego. Kluczowym czynnikiem powodującym wzrost obciążeń podatkowych osób fizycznych była likwidacja możliwości odliczenia od podatku dochodowego części składki zdrowotnej ze skutkiem od początku 2022 r.

W stanie prawnym obowiązującym do końca 2021 r. odliczeniu od podatku podlegało 7,75% podstawy składki zdrowotnej. Likwidacja tej możliwości spowodowała znaczny wzrost obciążeń podatkowych u większości podatników, którzy korzystali z tego odliczania, w tym u przedsiębiorców.

W przypadku osób rozliczających się z zastosowaniem skali podatkowej, ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie pewnych rozwiązań łagodzących negatywne oddziaływanie zmian, takich jak ulgę dla klasy średniej czy wyższy próg podatkowy i kwotę wolną.

Z rozwiązań tych nie mogą jednak korzystać przedsiębiorcy rozliczający się podatkiem liniowym albo ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych. W konsekwencji zmiany wprowadzone przez Polski Ład okazały się niekorzystne dla większości przedsiębiorców, nawet tych osiągających niższe dochody.

Zaproponowane rozwiązania oczywiście nie spotkały się z najlepszym odbiorem społecznym, co skłoniło ustawodawcę do próby zrewidowania zasad rozliczania

przedsiębiorców w ramach tzw. programu Niskie Podatki, wprowadzonego ustawą z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Polski Ład 2.0).

Nowe przepisy wprowadzają pewne rozwiązania dla przedsiębiorców polegające na redukcji obciążenia wynikającego z ponoszenia kosztu składki zdrowotnej. Rozwiązania polegają na umożliwieniu przedsiębiorcom zaliczenia składki zdrowotnej do kosztów uzyskania przychodu lub odliczenia składki od dochodu bądź przychodu w zależności od wybranej formy opodatkowania.

Na pierwszy rzut oka tego typu zmiana formy odliczenia składki zdrowotnej nie będzie niósła za sobą tak wymiernych korzyści w porównaniu do bezpośredniego odliczenia wysokości składki od podatku, co miało miejsce przed zmianami.

Dodatkowo, ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie limitów wysokości odliczenia składki zdrowotnej.

Roczny limit dla podatników, którzy wybrali liniową formę opodatkowania wynosi 8 700 zł i może być zastosowany w formie zaliczenia składek w koszty uzyskania przychodu lub pomniejszenia dochodu.

Limit został ustalony w oparciu o wysokość rocznego limitu składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, tj. jako 4,9% z 30-krotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego

w gospodarce narodowej. Biorąc pod uwagę, że wysokość składki zdrowotnej nie podlega limitowaniu oraz obecnie ustalana jest w oparciu o wysokość dochodu a nie w sposób zryczałtowany, to sposób ustalenia tego limitu nie wydaje się być do końca adekwatny.

Niemniej jednak dzięki takiemu pomniejszeniu korzyścią podatkową dla przedsiębiorcy będzie kwota 19% podatku jaki zapłaciłby od kwoty odliczenia, tj. ok. 1 653 zł w ujęciu rocznym. Należy jednak pamiętać, że nawet w przypadku przedsiębiorców osiągających niskie przychody, prognozowane obniżenie zysku w stosunku rocznym wynikające z wprowadzonych

zmian rozpoczyna się na poziomie oscylującym wokół ok. 4 000 zł netto. Dlatego też w dalszym ciągu potencjalne zyski przedsiębiorców w relacji do strat pozostają w dysproporcji.

W przypadku przedsiębiorców korzystających z zasad opodatkowania przewidzianych w ustawie o podatku zryczałtowanym, odliczeniu od przychodu podlegać ma 50% składek na ubezpieczenie zdrowotne zapłaconych w roku podatkowym. Roczną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób prowadzących działalność pozarolniczą, które stosują opodatkowanie w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, stanowi odpowiedni procent przeciętnego wynagrodzenia w zależności od poziomu przychodów. Wysokość składki w najwyższym progu przychodowym to ok. 12 093,70 zł, co daje możliwość odliczenia od przychodu kwoty 6 046,85 zł. Biorąc pod uwagę stawkę ryczałtu 17% daje to oszczędność w podatku ok. 1 028 zł w ujęciu rocznym.

W przypadku przedsiębiorców rozliczających się na zasadach ogólnych, w dalszym ciągu składka zdrowotna nie będzie podlegała odliczeniu od podatku. Nie prowadzono także żadnych regulacji umożliwiających tym przedsiębiorcom zaliczenie składki do kosztów uzyskania przychodu czy odliczenia jej od dochodu.

Nowe rozwiązania związane z odliczeniem składki zdrowotnej weszły w życie od lipca 2022 r. jednak mają zastosowanie w stosunku do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2022 r.

Wydaje się, że zmiany te choć stanowią pozytywny krok w kierunku łagodzenia obciążeń fiskalnych przedsiębiorców, jednak biorąc pod uwagę limitowany zakres odliczeń nie będą one w stanie w pełni zrekompensować strat przedsiębiorców wynikających z przepisów wprowadzonych na początku roku.

**Natalia
Wytrykowska**

*Menedżer w Zespole ds. PIT
w KPMG w Polsce*

Zmiana terminu składania PIT-28 i 28S oraz terminu płatności ryczałtu

Nowelizacje wprowadzone w ramach Polskiego Ładu 2.0 odnoszą się także do kwestii formalnych oraz terminów w zakresie płatności ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, ale także składania zeznań podatkowych po zakończeniu roku podatkowego.

Termin na złożenie deklaracji rocznych składanych przez podatników oraz przedsiębiorców rozliczających uzyskiwane przychody ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych różnił się w porównaniu z pozostałymi deklaracjami wykorzystywanymi do rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych. Termin ten rozpoczynał się 15 lutego i upływał z końcem lutego następującego po zakończeniu roku podatkowego i był wiążący dla podatników i przedsiębiorców rozliczających przychody na podstawie deklaracji PIT-28 (rozliczenie przychodów z ryczałtu ewidencjonowanego) lub deklaracji PIT-28S (rozliczenie przychodów z ryczałtu ewidencjonowanego osiągniętych przez przedsiębiorstwa w spadku). Deklaracje złożone przed początkiem terminu, traktowane były jak złożone w dniu 15 lutego.

Wprowadzone zmiany, które dotyczą już rozliczeń za rok 2022, ujednolicają terminy złożenia zeznań podatkowych. W związku z tym podatnicy, którzy rozliczali się korzystając z formularzy PIT-28 oraz PIT-28S, będą mogli złożyć deklaracje do właściwego Urzędu skarbowego do dnia 2 maja 2023 r., jako że 30 kwietnia, tj. ustawowy termin na złożenie deklaracji przypada w dzień wolny od pracy. W związku z tym termin na złożenie deklaracji przeniesiony jest na kolejny dzień roboczy.

Rozwiązanie to ujednolici terminy na złożenie deklaracji i pozostawia podatnikom oraz przedsiębiorcom rozliczającym przychody za pomocą ryczałtu więcej czasu na przygotowanie rozliczenia podatkowego.

Zmiana powiązana z terminami na złożenie deklaracji podatkowych dotyczy również płatności ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za grudzień oraz ostatni kwartał roku w przypadku podatników, którzy obliczają ryczałt kwartalnie.

Na podstawie poprzednio obowiązujących regulacji, termin płatności ryczałtu stanowił w obu przypadkach termin złożenia deklaracji podatkowej, podobnie jak to ma miejsce w przypadku podatników rozliczających przychody z zagranicznej umowy o pracę, którzy także są zobowiązani do wpłacenia zaliczki za grudzień przed upływem terminu na złożenie zeznania podatkowego.

W oparciu o zmiany wprowadzone w ramach Polskiego Ładu 2.0, terminy te zostały zmienione i w związku

z tym płatności ryczałtu w obu wariantach powinny być wykonane do dnia 20 stycznia roku następującego po roku podatkowym.

Należy jednakże w tym miejscu podkreślić, że w przeciwieństwie do zmiany terminów na złożenie deklaracji podatkowej, zmiana dotycząca terminów płatności wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. Poczynając zatem od roku 2023 zastosowanie będzie miał termin do 20 stycznia kolejnego roku.

**Jakub
Pankowiec**

*Ekspert w Zespole ds. PIT
w KPMG w Polsce*

Oskładkowanie prokurentów oraz komplementariusza w spółce komandytowo-akcyjnej

Z początkiem lipca 2022 r. osoby będące prokurentami powinny opłacać składkę zdrowotną od uzyskanego z tego tytułu wynagrodzenia. Z kolei nowelizacja, która w odniesieniu do komplementariuszy w spółce komandytowo-akcyjnej wejdzie w życie od 1 stycznia 2023 r., spowoduje, że taka osoba będzie musiała opłacać składkę zdrowotną na zasadach analogicznych do komplementariusza spółki komandytowej.

Składka zdrowotna prokurentów

Pierwotne przepisy objęte pakietem Polskiego Ładu, które weszły w życie z początkiem stycznia 2022 r. wskazywały, że składką zdrowotną objęte jest wynagrodzenie osób powoływanych do pełnienia funkcji. Nominalnie wydaje się, że ustawodawca miał też na myśli prokurentów, jednak w związku z faktem, iż prokury się udziela, a nie powołuje się do niej daną osobę, powstały liczne wątpliwości czy prokurenci podlegają w 2022 r. składce zdrowotnej od otrzymanego wynagrodzenia. Literalne brzmienie przepisu wskazywałoby na to, że do końca czerwca 2022 r. wynagrodzenie prokurentów nie było objęte składką zdrowotną. Niezależnie jednak od tego ZUS wydając indywidualne interpretacje wskazuje, że prokurenci podlegają ubezpieczeniu zdrowotnemu począwszy od 1 stycznia 2022 r. Mając to na uwadze, w odniesieniu do pierwszej połowy roku 2022 – jeżeli prokurent nie opłacał składki zdrowotnej, bardzo

możliwy jest spór z instytucją ubezpieczeniową, który może zakończyć się w sądzie.

Nowelizując przepisy Polskiego Ładu (w tym przypadku obowiązujące od 1 lipca 2022 r. w ramach Polskiego Ładu 2.0), postanowiono doprecyzować/poprawić ich pierwotne brzmienie poprzez bezpośrednie wskazanie w przepisach prawa, że wynagrodzenie prokurenta stanowi podstawę dla składki zdrowotnej. Tym samym nie ma wątpliwości, że z początkiem lipca 2022 r. osoby będące prokurentami powinny opłacać składkę zdrowotną od uzyskanego z tego tytułu wynagrodzenia.

Składka zdrowotna komplementariusza w spółce komandytowo-akcyjnej

Przepisy Polskiego Ładu obowiązujące od 1 stycznia 2022 r. pomijały kwestię oskładkowania składką zdrowotną komplementariuszy w spółce komandytowo-akcyjnej, podczas gdy podleganie temu obciążeniu zostało uregulowane w odniesieniu do komplementariuszy spółki komandytowej.

Sytuacja ta od samego początku wydawała się być przeoczeniem ustawodawcy – należy bowiem zauważyć, że obie formy prawne oraz sytuacja komplementariuszy w obu wskazanych typach spółek osobowych są mocno zbliżone. Nie ma tym samym podstaw, aby różnicować wysokość obciążeń publicznoprawnych takich osób.

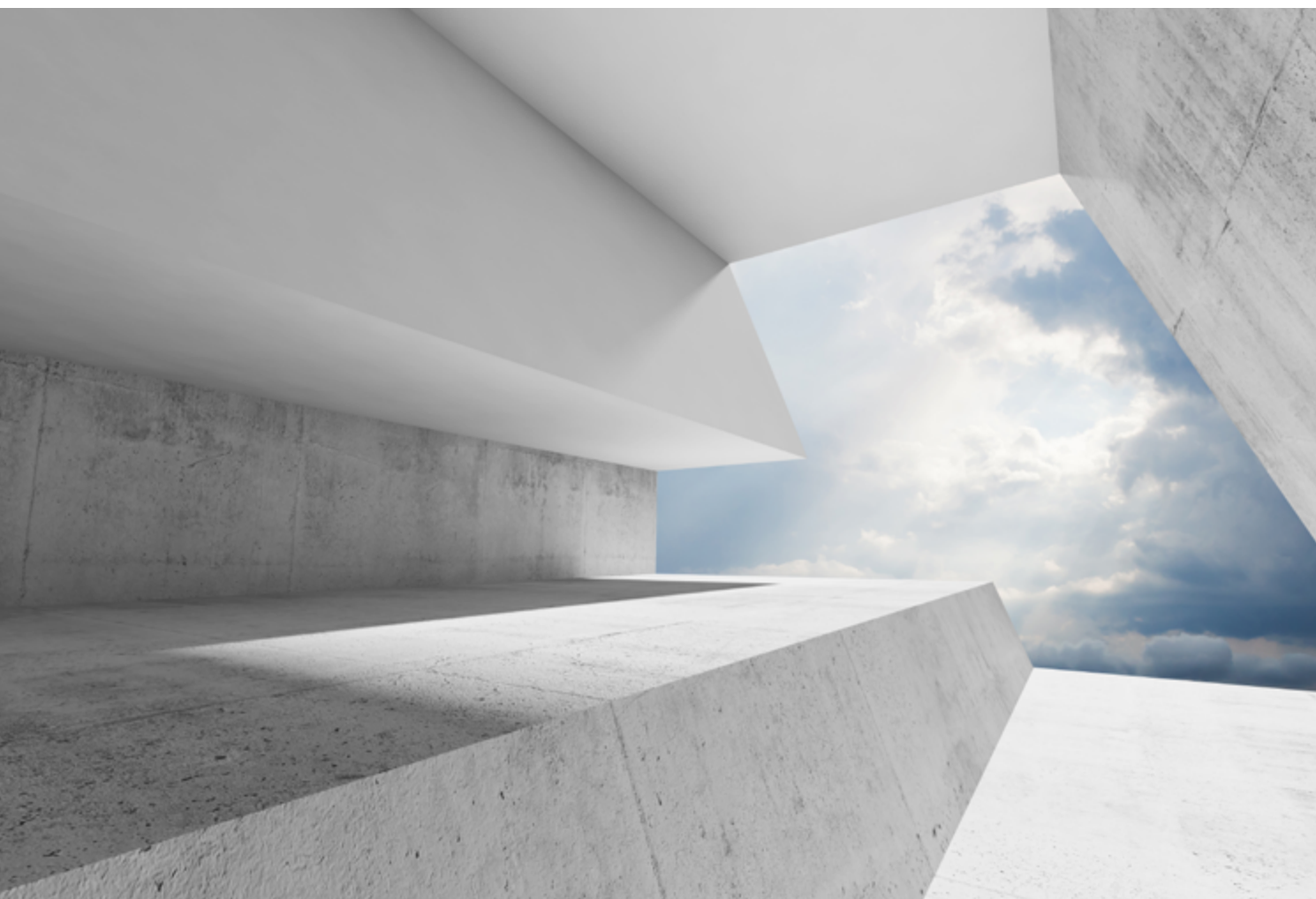
Nowelizacja Polskiego Ładu, która w odniesieniu do komplementariuszy w spółce komandytowo-akcyjnej wejdzie w życie od 1 stycznia 2023 r., spowoduje, że

taka osoba będzie musiała opłacać składkę zdrowotną na zasadach analogicznych do komplementariusza spółki komandytowej. Składka będzie równa 9% podstawy, którą z kolei będzie kwota przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z czwartego kwartału roku poprzedniego, ogłaszanego przez GUS.

**Leszek
Marciniak**

*Menedżer w Zespole ds. PIT
w KPMG w Polsce*

Zmiany w PIT wprowadzone na mocy Polskiego Ładu 2.0

Zagadnienie

Przepis

Obniżenie najniższej stawki podatku w skali podatkowej z 17% na 12%.	Art. 1 pkt 13 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.
Obniżenie kwoty zmniejszającej podatek w skali roku z 5 100 zł na 3 600 zł, czyli miesięcznie z 425 zł na 300 zł	Art. 1 pkt 13 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.
Dzielenie kwoty zmniejszającej podatek pomiędzy 3 płatników i rozszerzenie możliwości jej stosowania o świadczenia z działalności wykonywanej osobiście, z praktyk absolwenckich oraz od dochodów z praw majątkowych.	Art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.
Likwidacja ulgi dla kasy średniej.	Art. 1 pkt 10 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.
Likwidacja obowiązku rolowania zaliczek na PIT.	Art. 1 pkt 43 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.
Rozszerzenie zakresu zwolnień z podatku PIT, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148 oraz pkt 152-154 ustawy o PIT (czyli tzw. zerowego PIT dla młodych, ulgi na powrót, zwolnienia dla rodzin 4+ oraz ulgi dla pracujących seniorów) o zasiłki macierzyńskie	Art. 1 pkt 6 lit. a ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.
Podwyższenie do wysokości 12-krotności kwoty renty socjalnej limitu dochodów pełnoletniego dziecka warunkujących prawo do: — rozliczenia rodzica/opiekuna prawnego do opodatkowania w charakterze osoby samotnie wychowującej dzieci; — skorzystania przez podatnika ze zwolnienia dla rodzin 4+; — skorzystania przez rodzica/opiekuna prawnego z ulgi na dzieci.	Art. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.

Zagadnienie

Przepis

Ujednolicenie terminu składania zeznań podatkowych: PIT-28, PIT-28S, PIT-36, PIT-36S, PIT-36L, PIT36-LS, PIT-37, PIT-38 i PIT-39; wszystkie wymienione zeznania będą składane w terminie od 15 lutego do 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym.	Art. 5 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.
Zmiana terminu płatności ryczałtu ewidencjonowanego za grudzień oraz ostatni kwartał roku podatkowego z końca lutego roku następującego po roku podatkowym na 20 stycznia roku następującego po roku podatkowym.	Art. 5 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.
Zaliczanie do kosztów firmowych lub odliczanie od dochodu firmowego przez liniowca składek zdrowotnych (własnych oraz osoby współpracującej) w ramach limitu rocznego w wysokości 8 700 zł.	Art. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.
Pomniejszenie przez ryczałtowca przychodów firmowych o 50% składek zapłaconych w roku podatkowym (własnych i za osobę współpracującą)	Art. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.
Pomniejszanie wysokości wpłat z tytułu karty podatkowej o 19% składek zdrowotnych zapłaconych w roku podatkowym.	Art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.
Zmiana formy opodatkowania z podatku liniowego na skalę na 2022 r.	Art. 15 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.
Zmiana formy opodatkowania z ryczałtu ewidencjonowanego na skalę podatkową na 2022 r.	Art. 17 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.

Wskaźniki i stawki 2022

(Z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Polski Ład 2.0 od 1 lipca 2022 r.)

Skala podatkowa

Podstawa obliczenia podatku (w zł)		Podatek wynosi
Ponad	Do	
-	120 000	12% minus kwota zmniejszająca podatek 3 600 zł
120 000	-	10 800 zł + 32% nadwyżki ponad 120 000 zł

Koszty uzyskania przychodów wynoszą 250 zł miesięcznie (maksymalnie 3 000 zł rocznie) dla zatrudnionych u jednego pracodawcy lub 250 zł u każdego pracodawcy (maksymalnie 4 500 zł rocznie) dla zatrudnionych u wielu pracodawców. Dla dojeżdżających z innej miejscowości koszty uzyskania przychodów wynoszą odpowiednio 300 zł miesięcznie (maksymalnie 3 600 zł rocznie) dla zatrudnionych u jednego pracodawcy lub 300 zł miesięcznie u każdego pracodawcy (maksymalnie 5 400 zł rocznie) dla zatrudnionych u wielu pracodawców.

Ryczałt – samochód służbowy do celów prywatnych

250 zł	Miesięczny przychód pracownika dla samochodów o mocy silnika do 60 kW lub stanowiących pojazd elektryczny lub pojazd napędzany wodorem
400 zł	Miesięczny przychód pracownika dla samochodów innych niż wymienione powyżej

W przypadku wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych przez część miesiąca, wartość świadczenia ustalana będzie za każdy dzień wykorzystywania samochodu do celów prywatnych

w wysokości
1/30 ww. kwot

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 1128 z późn. zm.)

Kilometrówka – samochód prywatny do celów służbowych

Stawki za 1 km			
Samochód osobowy o pojemności skokowej		Motocykl	Motorower
do 900 cm ³	pow. 900 cm ³		
0,5214 zł	0,8358 zł	0,2302 zł	0,1382 zł

Podstawa prawna: Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. nr 27, poz. 271 z późn. zm.).

Stan prawny na dzień 01.07.2022 r. Przedstawione informacje mają charakter ogólny. Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji sugerujemy kontakt z doradcą podatkowym.

Nazwa i logo KPMG są znakami towarowymi używanymi na podstawie licencji przez niezależne firmy członkowskie globalnej organizacji KPMG.

© 2022 KPMG Tax M. Michna sp.k., polska spółka komandytowa i członek globalnej organizacji KPMG składającej się z niezależnych spółek członkowskich stowarzyszonych z KPMG International Limited, prywatną spółką angielską z odpowiedzialnością ograniczoną do wysokości gwarancji. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Wskaźniki i stawki 2022

(Z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Polski Ład 2.0 od 1 lipca 2022 r.)

Składki na ubezpieczenia społeczne

Rodzaj ubezpieczenia	Udział pracodawcy	Udział pracownika	Razem
Ubezpieczenie emerytalne*	9,76%	9,76%	19,52%
Ubezpieczenie rentowe*	6,50%	1,50%	8,00%
Fundusz Emerytur Pomostowych (FEP)*/***	1,50%	-	1,50%
Ubezpieczenie chorobowe	-	2,45%	2,45%
Ubezpieczenie wypadkowe**	0,67% - 3,33%	-	0,67% - 3,33%
Fundusz Pracy (FP)****	2,45%	-	2,45%
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP)	0,10%	-	0,10%
Razem (do 177 660 zł)*****	19,48% - 22,14%	13,71%	33,19% - 35,85%
Razem (powyżej 177 660 zł)*****	3,22% - 5,88%	2,45%	5,67% - 8,33%

* Składki emerytalne i rentowe oraz FEP naliczane są tylko do osiągnięcia rocznego ograniczenia podstawy wymiaru tych składek, który w 2022 r. wynosi 177 660 zł (M. P. z 2021 r. poz. 1056).

** Stopa procentowa tej składki ustalana jest zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29.11.2002 r. (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 757 z późn. zm.)

*** Składka FEP opłacana jest za pracowników urodzonych po 31.12.1948 r. i wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

**** Część składki FP, w wysokości 1,45 p. proc. przeznaczona jest na Fundusz Solidarnościowy. Składek FP nie opłaca się za kobiety powyżej 55 lat i mężczyzn powyżej 60 lat.

***** Przyjęto, że składka na Fundusz Emerytur Pomostowych nie jest opłacana.

Składka na ubezpieczenie zdrowotne

Opis	Wysokość	Podstawa prawna
Składka pobierana	9,00% (podstawy wymiaru)	j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 1285 z późn. zm.

Ograniczenie podstawy wymiaru składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe

Kwota	Podstawa prawna
14 805,00 zł (kwota 250% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia)	M. P. z 2021 r. poz. 1083

Minimalne wynagrodzenie

Kwota	Podstawa prawna
3 010 zł	Dz. U. z 2021 r. poz. 1690

Prognozowane przeciętne wynagrodzenie

Kwota	Podstawa prawna
5 922 zł	M. P. z 2021 r. poz. 1056

Kontakt

KPMG Poland

KPMG w Polsce

ul. Inflancka 4A
00-189 Warszawa
T: +48 22 528 11 00
E: kpmg@kpmg.pl

Andrzej Marczak

Doradztwo podatkowe
Partner

E: amarczak@kpmg.pl
T: +48 22 528 11 76

Mateusz Kobyliński

Doradztwo podatkowe
Partner

E: mkobyliński@kpmg.pl
T: +48 22 528 11 91

Grzegorz Grochowina

Zarządzanie Wiedzą w Dziale
Doradztwa Podatkowego
Deputy Director

E: ggrochowina@kpmg.pl
T: +48 12 424 94 90

Znajdź nas:

kpmg.pl

youtube.com/kpmgpoland

facebook.com/kpmgpoland

twitter.com/kpmgpoland

linkedin.com/company/kpmg_poland

instagram.com/kpmgpoland

pinterest.com/kpmgpoland

Biura KPMG w Polsce

Warszawa

ul. Inflancka 4A
00-189 Warszawa
T: +48 22 528 11 00
E: kpmg@kpmg.pl

Kraków

ul. Opolska 114
31-323 Kraków
T: +48 12 424 94 00
E: krakow@kpmg.pl

Poznań

ul. Roosevelta 22
60-829 Poznań
T: +48 61 845 46 00
E: poznan@kpmg.pl

Wrocław

ul. Szczytnicka 11
50-382 Wrocław
T: +48 71 370 49 00
E: wroclaw@kpmg.pl

Gdańsk

al. Zwycięstwa 13A
80-219 Gdańsk
T: +48 58 772 95 00
E: gdansk@kpmg.pl

Katowice

ul. Francuska 36
40-028 Katowice
T: +48 32 778 88 00
E: katowice@kpmg.pl

Łódź

ul. Składowa 35
90-127 Łódź
T: +48 42 232 77 00
E: lodz@kpmg.pl

© 2022 KPMG Tax M.Michna sp.k., polska spółka komandytowa i członek globalnej organizacji KPMG składającej się z niezależnych spółek członkowskich stowarzyszonych z KPMG International Limited, prywatną spółką angielską z odpowiedzialnością ograniczoną do wysokości gwarancji. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Nazwa i logo KPMG są znakami towarowymi używanymi na podstawie licencji przez niezależne firmy członkowskie globalnej organizacji KPMG.

Informacje zawarte w niniejszej publikacji mają charakter ogólny i nie odnoszą się do sytuacji konkretnej osoby lub firmy. Pomimo, iż staramy się dostarczać dokładne i aktualne informacje, nie możemy zagwarantować, że takie informacje będą aktualne na dzień ich otrzymania lub że będą nadal aktualne w przyszłości. Nikt nie powinien podejmować decyzji na podstawie takich informacji bez odpowiedniego profesjonalnego doradztwa po dokładnym zbadaniu konkretnej sytuacji.

kpmg.pl